

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Burduh Victor și Craiu Nicolae,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Ciobanu Gheorghe în numele inculpatului, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți din 02 martie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Teșcureanu Ion Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 21.01.2015 – 02.03.2017;*
- 2. instanța de apel: 28.04.2017 – 16.10.2019;*
- 3. instanța de recurs: 29.01.2020 – 30.06.2020.*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 02.03.2017, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Teșcureanu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 313 Cod contravențional.

A fost liberat de răspundere contravențională în baza art. 30 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii contravenționale.

A fost încetat procesul penal de învinuire a lui Teșcureanu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală.

Teșcureanu Ion fost achitat de sub învinuirea în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal, pe

motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Teșcureanu Ion este învinuit pentru faptul că, deținând funcția de inspector inferior de patrulare rutieră al plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești a Companiei de patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, numit în această funcție prin ordinul nr. xxxx din 05 martie 2013 al inspectorului general-șef și fiind, astfel, conform art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, deoarece este funcționar public cu statut special, având conform art. 20 lit. d), art. 25 alin. (5) pct. 2), art. 28 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 427 și 429 Cod contravențional, drepturi și împuterniciri să constate contravenții, să exercite drepturile ce rezultă din procedura contravențională în cazul în care polițistul exercită funcția respectivă în cadrul procesului, dacă este necesar să se ridice anumite obiecte sau documente care ar avea importanță pentru cauză și dacă se cunoaște exact locul și persoana la care se află, angajatul cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne efectuează, în temeiul unei ordonanțe întemeiate, ridicarea lor, în cazul contravențiilor aflate în competență, organul de constatare a contravențiilor, dacă există temeiuri de a efectua percheziția corporală sau ridicarea, poate ridica obiectele și documentele care au importanță pentru cauză, care se află în hainele, în alte lucruri ale persoanei sau pe corpul ei, în cazul ridicării obiectelor și documentelor se încheie procesul-verbal, copia de pe procesul-verbal se înmânează, contra semnătură, persoanei la care se referă sau reprezentantului ei legal, fiindu-i interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte, a săvârșit intenționat acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele circumstanțe.

Astfel, la 13 ianuarie 2014, aproximativ la orele 15.30, Teșcureanu Ion, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, a stopat camionul de model „Mercedes Benz 416”, cu n/î xxxxx, condus de cet. Ciotu Petru. După verificarea actelor conducătorului auto și a faptului corespunderii mijlocului de transport parametrilor de greutate, constatând contravenția prevăzută de art. 240 alin. (2) Cod contravențional în acțiunile cet. Ciotu Petru a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. În timp ce conducătorul auto Ciotu Petru înregistra video acțiunile agentului constator Teșcureanu Ion cu telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830” acesta, ilegal, fără vre-un temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet. Ciotu Petru

și s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cârdul de memorie și a nimicit înregistrarea video. După intervenirea proprietarului telefonului și a martorilor oculari ai acestor acțiuni Ceresău Iurie și Ceresău Gheorghe, telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830” a fost restituit lui Ciotu Petru. Ca rezultat al acestor acțiuni comise de Teșcureanu Ion, drepturilor persoanei fizice și intereselor publice s-a cauzat daună considerabilă, exprimată în lezarea gravă a dreptului cet. Ciotu Petru la proprietate, fiind deposedat de bunul său apreciat cu prețul de 3000 lei și a fost compromis prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion.

Tot Teșcureanu Ion, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, după ce ilegal l-a deposedat pe conducătorul auto Ciotu Petru de telefonul mobil "Samsung Ace GTS 5830" cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cârdul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului Ceresău Iurie de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei Ceresău Iurie, cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 17 din 27 mai 2014 și nr. 138 „D” din 02 iulie 2014 vătămări medii și deteriorându-i încălțăminte. Ca rezultat al acestor acțiuni cet. Ceresău Iurie i s-au cauzat dureri și suferințe fizice și psihice prin traumarea ochiului drept care a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3, traumarea gambei drepte, crearea sentimentului de teamă și umilință.

Tot el, la 13 ianuarie 2014, aproximativ la orele 15.30, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, după ce ilegal l-a deposedat pe conducătorul auto Ciotu Petru de telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830” cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului Ceresău Iurie de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei Ceresău Iurie, cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 17 din 27 mai 2014 și nr. 138 „D” din 02 iulie 2014 vătămări medii sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii

până la 0,3.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teșcureanu Ion să fie recunoscut vinovat în baza art. 328 alin. (1), art. 166¹ alin. (1) și art. 152 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepselor după cum urmează: - în baza art. 328 alin. (1) Cod penal - închisoare pe termen de 1 an, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe termen de 2 ani; - în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal - închisoare pe termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe termen de 4 ani; - în baza art. 152 alin. (1) Cod în penal - închisoare pe termen de 1 an. în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i slabili pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, închisoare pe termen el de 3 ani 6 luni cu executare în penitenciar de tip semînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe termen de 5 ani și retragerea gradului special atribuit.

În motivarea apelului a invocat următoarele:

- instanța de judecată, calificând acțiunea criminală a lui Teșcureanu Ion de deposedare a părții vătămate Ciotu Petru de telefon ca contravenție, a stabilit eronat faptele, în inexistența infracțiunii, n-a luat în considerație mai multe probe la adoptarea soluției, în special declarațiile părții vătămate. Vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile lui Ciotu Petru, cele ale martorilor oculari Ceresău Iurie, Ceresău Gheorghe și înregistrarea video din care se aud clar cuvintele lui Ceresău Iurie: „dă telefonul”. Prin procesul-verbal de ridicare și tabelul foto din 13.01.2014, este dovedit că Ciotu a dispus de telefon mobil de model Samsung de culoare neagră, care a constituit obiectul acțiunilor criminale. Martorul Țurcan Vitalie a declarat în instanță că a auzit pe cineva cerând telefonul. Este evident faptul, că inculpatul a ieșit din cadrul drepturilor și atribuțiilor ce i-au fost acordate prin lege. Teșcureanu Ion când s-a angajat într-o funcție publică și-a asumat niște riscuri, inclusiv cel de a fi înregistrat video când se află în spațiul public. Conform practicii CEDO, filmarea în spațiul public a unei persoane fără permisiunea acesteia, pentru a obține o probă pentru instanță, nu este ilegală. Fapta lui Ciotu Petru de înregistrare video a polițistului a Teșcureanu Ion a fost comisă anume în acest scop, dar agentul statului prin acțiunea sa violentă a dorit să-și demonstreze nesupunerea față de lege. Conform actului de învinuire, ca consecință a acțiunilor inculpatului Teșcureanu Ion, drepturilor persoanei fizice și intereselor publice s-a cauzat daună considerabilă,

exprimată în lezarea gravă a dreptului cet. Ciotu Petru la proprietate, fiind depozitat de bunul său apreciat cu prețul de 3400 lei și a fost compromis prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion. În final, acțiunile criminale săvârșite de inculpatul Teșcureanu Ion, exprimate în depozitarea cet. Ciotu Petru de telefon sunt de un pericol social sporit, depășesc limitele unei contravenții, sunt prevăzute de legea penală, au fost comise cu vinovăție și sunt pasibile de pedeapsă penală;

- privitor la învinuirea adusă lui Teșcureanu Ion în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal, instanța de judecată greșit a considerat că nu s-au adus probe de către acuzare, care ar confirma faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii incriminate. Instanța de judecată se contrazice referitor la temeiurile de drept care au servit pentru adoptarea soluției de achitare a lui Teșcureanu Ion, inițial se expune referitor la lipsa probelor care ar confirma faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii, iar la final despre aceea că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și anume latura obiectivă. Probe în confirmarea poziției acuzării sunt declarațiile părții vătămate Ceresău Iurie, care a declarat despre aplicarea de către Teșcureanu a mai multor lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul său, precum și rapoartele de expertiză medico-legală nr. 17 din 27 mai 2014 și nr. 138D din 02 iulie 2014, potrivit cărora la examinarea lui Ceresău Iurie s-a constatat traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreaptă și gamba dreaptă, care în ansamblu se califică ca medii, actul nr. xxxxx de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie prin care este stabilit că Ceresău Iurie a suportat traumă psihologică în rezultatul acțiunilor agresive din partea colaboratorului de poliție, ce se manifestă prin reacție depresiv-anxioasă, cu hipervigilență suspicioasă, gânduri obsesive, dispoziție tristă, neliniște, insomnie. Instanța de judecată a lăsat fără apreciere echimoza pe gamba dreaptă constatată prin rapoartele de expertiză medico-legală la Ceresău Iurie, care la fel a fost cauzată de inculpat prin lovirea cu piciorul, or și această vătămare a provocat victimei dureri fizice. Teșcureanu Ion a acționat în exercițiul funcției ca agent al statului, fapta n-a comis-o ca persoană privată, pe bază de relații personale. Polițistul Teșcureanu Ion era în drept a aplica forța fizică doar când sunt întrunite cerințele legii și din momentul aplicării nejustificate a forței asupra lui Ceresău Iurie, ultimul este plasat în câmpul de aplicabilitate a art. 166¹ alin. (1) Cod penal ca victimă. Probele examinate în instanță înlătură dubiile la care face trimitere instanța, iar declarațiile colegilor inculpatului despre aceea că ultimul n-a aplicat violența sunt tendențioase și dovedesc interesul corporativ de a-și proteja colegul;

- cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului de la vătămare medie intenționată la cea din imprudență a menționat, că în cazul survenirii unor consecințe sub formă de vătămări medii pentru persoana supusă maltratării de către un agent al statului, suntem în prezența concursului ideal de infracțiuni. Teșcureanu Ion a fost învinuit și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal. Instanța de judecată a considerat că lipsesc probe ce ar demonstra caracterul intenționat al acțiunilor acestuia, calificând fapta lui Teșcureanu Ion în baza art. 157 Cod penal. De către instanță s-a acceptat faptul provocării vătămarilor medii lui Ceresău Iurie anume de către inculpat, dar s-a considerat că loviturile au fost aplicate haotic și este puțin probabil ca acesta să fi avut intenția a-1 nimeri pe Ceresău în ochi și a-i cauza vătămarile depistate ulterior. Aprecierea instanței de judecată nu este una certă când a utilizat formulări despre probabilitate referitor la atitudinea psihică a persoanei față de consecințe. La părerea acuzării de stat fapta de cauzare a vătămarilor corporale medii din imprudență are altă formă, dar în situația dată când Teșcureanu Ion a aplicat intenționat loviturile în direcția lui Ceresău Iurie, suntem în prezența componentei prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, Reieșind din circumstanțele cazului, prin aplicarea loviturilor repetate în față și ochi, confirmate prin prezența edemului țesuturilor moi și echimoză pe față din dreapta, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări. Componenta de cauzare a vătămarilor medii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal este dovedită prin rapoartele de expertiză medico-legală nr. 17 din 27 mai 2014 și nr. 13813 din 02 iulie 2014 conform cărora la examinarea lui Ceresău Iurie s-a constatat traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă. Trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3, pe stînga acuitatea vederii 1,0. Prin documente medicale s-a demonstrat că Ceresău Iurie n-a suportat anterior traume la ochi și vederea era în normă. Trauma provocată la 13.01.2014 de către inculpat a avut ca consecință scăderea acuității vederii pînă la 0,3. Fiind investigate suplimentar la cererea părții apărării actele medicale în raport cu circumstanțele cazului, expertul a formulat aceleași concluzii.

3.2. Partea vătămată Ceresău Iurie, care a solicitat condamnarea lui Teșcureanu Ion în baza art. 328 alin. (1), art. 166¹ alin. (1) și art. 152 alin. (1) Cod penal și stabilirea unei pedepse care să-l facă să înțeleagă că n-a acționat legal.

În motivarea apelului a invocat, că instanța de judecată l-a îndreptățit pe Teșcureanu Ion, iar partea vătămată a rămas păgubit total, nu i s-au restabilit deloc drepturile sale.

Pentru îndrăzneala care a manifestat-o de a se judeca cu un polițist pe parcursul mai multor ani, a fost presat din exterior de a fi convins să cedeze, și în final nu s-a ales cu nimic. Nu a declarat nici o faptă neadevărată, totul s-a întâmplat așa cum a povestit. A dorit să documenteze cu telefonul ilegalitatea acțiunilor lui Teșcureanu și atunci dânsul obraznic a smuls telefonul din mână și apelantul a dorit să-l ia înapoi. Telefonul era al rudei sale și partea vătămată nu l-a atacat pe Teșcureanu, a apucat de telefon și atunci inculpatul îl lovea cu mina în ochi și cu piciorul încălțat peste piciorul său. Din cauza lui Teșcureanu a pierdut vederea cu 0,3, i s-a cauzat traumă morală care a avut-o mult timp, iar după sentința judecătorească i s-a agravat. Nu a urmărit nici un interes material și nu-l are nici la moment, dorește doar să fie stabilită dreptatea.

3.3. Înculpatul Teșcureanu Ion, care a solicitat casarea sentinței în partea în care s-a încetat procesul penal în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor apelului a invocat următoarele:

- totalitatea probelor cercetate în instanța de judecată nu au dovedit că inculpatul a săvârșit fapta prevăzută la art. 157 Cod penal. O acuzație de săvârșire a infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal nu poate fi formulată pe bază de supoziții. Or, în speța dată, nici un înscris anexat la dosar, nici o probă a acuzației nu confirmă că inculpatul a aplicat lovituri în direcția lui Ceresău Iurie. În această ordine de idei au fost ignorate prevederile pct. 5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție privind sentința judecătorească nr. 5 din 19.06.2006, și anume instanța de fond nu s-a bazat pe probe exacte, iar divergențele apărute nu au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător. Prin urmare, au fost respinse neîntemeiat demersurile ce se referă la numirea unei expertize medico-legale în comisie (expertiză, care ar fi fost numită cu respectarea normelor procesual-penale). Admiterea cererii de dispunere a expertizei medico-legale în comisie (expertiză care s-a solicitat și în cadrul urmăririi penale însă s-a respins fără motive întemeiate), ar fi dat posibilitate instanței să stabilească lipsa faptului infracțiunii. Astfel expertiza medico-legală efectuată în cadrul urmăririi penale nu putea fi reținută ca probă, dat fiind faptul că ea contravine pct. 13 din regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, în care este prevăzut că „aprecierea gravității vătămării corporale la persoanele cu maladii preexistente, particularități individuale ale

organismului, deficiențe în acordarea asistenței medicale, stări de simulare, agravare, maladii artificiale, în caz de adresare tardivă după ajutor medical se va efectua numai în baza consecințelor posttraumatice. în asemenea cazuri medicul legist va determina și va indica influența traumei asupra evoluției bolii (acutizarea bolii, influența asupra tanatogeniei etc.), inclusiv cu participarea specialiștilor de profil”. Potrivit pct. 2 din regulamentul sus-menționat, „volumul incapacității permanente de muncă se apreciază în conformitate cu actele normative în vigoare”. „Expertiza medico-legală în baza acestui criteriu se efectuează numai după definitivarea consecințelor vătămării corporale, confirmate prin date obiective”;

- nu pot fi considerate date obiective declarațiile lui Ceresău Iurie. Faptul că până la data de 13.01.2014 vederea la ambii ochi era la același nivel nu a fost constatată de către expert, ultimul rezumându-și concluziile pe declarațiile victimei care poartă un caracter tendențios și sunt în interesul ei. Mai mult decât atât, expertul ilegal a pus la baza emiterii concluziilor de expertiză adeverința medicală nr. 483 din 20.12.2010. Adeverința menționată nu putea fi luată în considerație deoarece înscrisul respectiv era valabil doar timp de 3 ani din momentul eliberării, adică până la 20.12.2013, însă conform ordonanței de punere sub învinuire presupusa faptă este din 13.01.2014. Prin urmare expertul nu avea dreptul să se conducă de adeverința medicală nr. 483 din 20.12.2010, deoarece pct. 68 din regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, prevede că „medicul legist, la constatarea caracterului și duratei bolii sau a dereglării sănătății cauzate de vătămarea corporală, reiese din datele medicale obiective, inclusiv concretizate în cadrul efectuării expertizei”. La fel, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 138 D din 02.07.2014 nu s-a răspuns clar la întrebările adresate, nu s-a constatat dacă scăderea acuității vederii la Ceresău Iurie putea fi până la data de 13.01.2014, precum și dacă există legătură causală între pierderea vederii și presupusa faptă. Este de remarcat faptul, în acest aspect, că prin ordonanța de dispunere a expertizei medico- legale suplimentare din 24.06.2014 s-a solicitat soluționarea întrebărilor la o examinare corporală suplimentară a cet. Ceresău Iurie, însă aceasta a fost ignorat de către expert la expertiza suplimentară, expunându-se doar în baza raportului de expertiză medico-legală primară. Mai mult decât atât, potrivit înregistrărilor video și declarațiilor martorilor oculari oferite în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că „Ceresău Iurie la data de 13.01.2014 nu a acuzat careva dureri, careva urme pe părțile vizibile a corpului la Ceresău Iurie nu au fost observate, ultimul nu se ținea cu mâna la ochi, nu șchiopăta și nu a comunicat că ar fi fost maltratat (a se vedea înregistrările video și declarațiile martorilor Boldu Serghei, Chistol

Alexandru, Petrov Vasile, Harea Iurie, Țurcanu Vitalie). Concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală după caracteristica și localizarea anatomică a leziunilor corporale depistate sunt admisibile mâinilor proprii. Într-o altă ordine de idei, potrivit pct. 70 al Regulamentului Ministerului Sănătății nr. 99/2003, prin „pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă se înțelege o incapacitate generală de muncă în volum mai mare de 10%, dar până la 33% (o treime) inclusiv. Astfel, din motiv că partea acuzării nu a prezentat careva probe care ar confirma că până la data de 13.01.2014 vederea la Ceresău Iurie la ochiul drept era la același nivel cu ochiul stâng, lipsește și urmarea prejudiciabilă sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Teșcureanu Ion.

Admise apelurile declarate de către procuror și partea vătămată Ceresău Iurie, sentința în cauză casată total, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Teșcureanu Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

În baza art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, Teșcureanu Ion a fost liberat de răspundere penală pe art. art. 328 alin. (1), 152 alin. (1) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală, cu încetarea procesului penal în temeiul art. art. 332 alin. (1), 391 alin. (1) p. 6) Cod de procedură penală.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, analizând probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei, instanța de apel a reținut, că la examinarea cauzei respective nu s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat cauza multiaspectual, nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludentei, coroborării lor, în baza probelor acumulate nu a reținut just starea de fapt pe cauză.

Soluția instanței de fond privind lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, în acțiunile inculpatului, este neîntemeiată și contravine bazei probante existente pe cauză, cercetată în instanța de apel la demersul părții acuzării, care

nu a fost pe deplin verificată, apreciată la justa valoare. Totodată, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe de încetare a procesului privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 313 Cod contravențional, precum și concluzia de recalificare a acțiunilor inculpatului din prevederile art. 152 alin. (1) Cod penal, în prevederile art. 157 Cod penal, cu încetarea procesului penal privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală.

Vinovăția inculpatului a fost dovedită prin următoarea sistemă de probe care coroborează între ele: declarațiile inculpatului Teșcureanu Ion, declarațiile părților vătămate Ceresău Iurie și Ciotu Petru, declarațiile martorilor Țurcanu Vitalie, Harea Iurie, Petrov Vasile, Chistol Alexandru și Ceresău Gheorghe.

În afară de aceasta, vina inculpatului a fost confirmată și prin materialele cauzei, examinate în ședința de judecată: procesul-verbal de primire a plângerii lui Ceresău Iurie asupra acțiunilor ilegale a inculpatului; procesul-verbal de primire a plângerii lui Ceresău Gheorghe asupra acțiunilor ilegale a inculpatului; procesul-verbal de primire a plângerii lui Ciotu Petru; procesul-verbal privind constatarea infracțiunii și procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale; raportul de recepționare a apelului telefonic privind existența conflictului între părți le- vătămate și inculpat; certificat de cost prin care se stabilește că costul unui telefon mobil de model „Samsung GTS 5830” nou în ianuarie 2014 era de 2200 lei, iar a unui fost în folosință 1000 lei; procesul-verbal de ridicare și tabelul foto din 13.01.2014, unde a fost ridicat de la cet. Ceresău Iurie o cizmă pentru bărbat cu deteriorări; procesul-verbal de ridicare din 13.01.2014, unde a fost ridicat de la cet. Ceresău Iurie un CD cu înregistrare video de format DVD+R cu capacitatea de 4,7 Gb cu denumirea „Extreme”, care care conține înregistrări de imagini și audio prin care se stabilesc circumstanțele cazului; procesul-verbal de ridicare și foto tabelul din 13.01.2014, unde a fost ridicat de la cet. Ciotu Petru un telefon mobil de model „Samsung GTS 5830” de culoare neagră care a constituit obiectivul acțiunilor criminale; procesul-verbal de cercetare a suportului magnetic cu înregistrare video de format DVD+R cu capacitatea de 4,7 Gb cu stenogramele anexe, prin care se stabilesc acțiunile și discuțiile purtate de victima Ceresău Iurie, Ciotu Petru cu învinuitul, martorii Harea, Țurcanu, Petrov; rapoartele de expertiză medico-legală nr. 17 din 27 mai 2014 și nr. 138D din 02 iulie 2014; actul nr. xxxxx de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie prin care se constată că Ceresău Iurie de MALADII PSIHICE NU SUFERĂ.

La cercetarea cauzei, instanța de fond nu a ținut cont în plină măsură de prevederile articolelor 27, 99-101 Cod procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, fără a le verifica minuțios și fără a le da o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, constatând în acțiunile inculpatului lipsa elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal.

Potrivit rechizitoriului formulat inculpatului, acesta este învinuit de săvârșirea actelor care reprezintă tratament inuman ori degradant, adică a cauzat intenționat dureri și suferințe fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică, adică infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

Declarațiile părții vătămate și martorilor audiați în instanța de apel au confirmat cu certitudine acțiunile inculpatului, prin care aceasta, după ce ilegal l-a deposedat pe conducătorul auto Ciotu Petru de telefonul mobil "Samsung Ace GTS 5830" cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului Ceresău Iurie de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei Ceresău Iurie, cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 17 din 27 mai 2014 și nr. 138 „D” din 02 iulie 2014 vătămări medii și deteriorându-i încălțăminte. Ca rezultat al acestor acțiuni cet. Ceresău Iurie i s-au cauzat dureri și suferințe fizice și psihice prin traumarea ochiului drept care a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3, traumarea gambei drepte, crearea sentimentului de teamă și umilință.

Partea vătămată Ceresău Iurie a susținut, că Teșcureanu Ion a fost avertizat de faptul că acțiunile lui sunt ilegale și poartă răspundere penală, dar el a desfăcut telefonul în două, a scos bateria și căuta să sustragă cardul de memorie. Încercând să salveze probele comportamentului lui Teșcureanu Ion, a apucat telefonul din mâna dreaptă a lui, timp în care Teșcureanu Ion încerca să intre în autoturismul Gazel cu tot cu telefon. Ceresău Iurie a fost nevoit să-l urmeze fiindcă ținea telefonul ca să nu fie distrus. În acest timp a simțit lovituri la picior și în față lângă ochi, încercând să se apere cu cealaltă mână, striga după ajutor. Teșcureanu Ion îl lovea cu dosul palmei, la întâmplare. La un moment dat, persoanele care erau afară, Ceresău Gheorghe și Ciotu Petru l-au ajutat să iasă cu tot cu telefon. Instanța de apel nu a avut temei de a se îndoii în declarațiile părții vătămate Ceresău Iurie, care în mod consecvent a susținut în declarațiile sale că a fost bruscat și

lovit de inculpatul Teșcureanu Ion.

Declarațiile părții vătămate Ceresău Iurie sunt confirmate prin declarațiile lui Ciotu Petru și Ceresău Gheorghe, care au relatat circumstanțele maltratării părții vătămate Ceresău Iurie de către Teșcureanu Ion. Astfel, partea vătămată Ciotu Petru a relatat, că Ceresău Iurie îi dădea întrebări lui Teșcureanu Ion, dar ultimul l-a bruscat pe Ceresău Iurie, și îndreptându-se spre Ciotu Petru, i-a apucat telefonul din mână și a fugit în mașina de tip Gazel. Teșcureanu Ion a desfăcut telefonul mobil și vroia să scoată cârdul de memorie. În acest timp Ceresău Iurie a urcat în mașina de tip Gazel în spatele lui Teșcureanu Ion și încerca să recupereze telefonul, însă Teșcureanu Ion opunea rezistență, cu o mână ținând telefonul, iar cu cealaltă lovindu-l pe Ceresău Iurie peste față și cu piciorul l-a lovit la picior. În scurt timp telefonul a fost recuperat pe bucăți, însă Ceresău Iurie a fost lovit de Teșcureanu Ion la picior și la ochi. Totodată, martorul Ceresău Gheorghe a explicat, că Ceresău Iurie încerca să ia telefonul din mâna lui Teșcureanu Ion și striga după ajutor. Teșcureanu Ion pentru a nu permite să ia telefonul, se trîntea cu mâinile și picioarele, împingându-l pe Ceresău Iurie. A văzut cum Teșcureanu Ion l-a lovit pe Ceresău Iurie cu mâinile. Totul s-a întâmplat în microbusul unde era cântarul. Ceresău Iurie i-a spus că are dureri și că inspectorul l-a lovit. După conflict Ceresău Iurie în același moment i-a zis că are dureri în regiunea ochiului și a piciorului. Nu ține minte dacă lacrima ochiul lui Ceresău Iurie, însă ochiul acestuia era roșu din partea dreaptă.

Problema primordială în speța dată este dacă a fost depășit pragul minim de gravitate pentru a califica fapta ca fiind tratament degradant sau inuman.

În susținerea soluției sale, Colegiul penal invocă, prevederile art. 3 al Convenției Europene a drepturilor Omului din 04.11.1950, care interzice tortura, sub aspectul că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

Scopul de a umili și înjosi partea vătămată a fost stabilit și în cazul în speță. Faptul dat a fost confirmat atât de către partea vătămată, cât și dedus din declarațiile martorilor audiați.

Potrivit construcției legislative, infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, adică tratamentul inuman sau degradant, este o infracțiune materială, în care se reunesc a fi două variante tip de infracțiuni și două variante agravate, latura obiectivă fiind realizată prin suferințe psihice.

Impactul grav asupra părții vătămate a fost confirmată și prin actul nr. xxxx de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie prin care se constată că Ceresău Iurie de maladii

psihice nu suferă. Este capabil să perceapă împrejurările, ce au importanță pentru procesul penal și să facă declarații despre ele. El a suportat traumă psihologică în rezultatul acțiunilor agresive din partea colaboratorului de poliție, ce se manifestă prin reacție depresiv-anxioasă, cu hipervigilență suspicioasă, gânduri obsesive, dispoziție tristă, neliniște, insomnie. Aceste manifestări purtau caracter temporar, reversibil și la momentul examinării în secția expertiză se depistează doar tensiune emoțională la reactualizarea evenimentelor traumatizante. La expertiză nu s-a depistat tendința de a exagera evenimentele produse, de a inventa.

Din partea motivată a sentinței a reieșit, că argumentul instanței în susținerea soluției de achitare, este faptul că în speță partea vătămată Ceresău Iurie nu are statut de victimă, iar Teșcureanu Ion nu deținea calitățile speciale pentru a fi subiect al infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, deoarece partea vătămată nu a fost supusă unor măsuri de constrângere având la bază exercițiul autorității publice.

De către instanța de judecată s-a considerat ca dovedite faptele, că în timp ce conducătorul auto Ciotu Petru înregistra video acțiunile lui Teșcureanu Ion cu telefonul mobil „Samsung Ace CTS 5S30” acesta, neîntemeiat, fără vre-un temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet. Ciotu Petru cu scopul de a extrage cârdul de memorie și a nimici înregistrarea video. Drept urmare, martorul ocular al acestor acțiuni Ceresău Iurie, l-a apucat pe Teșcureanu Ion de mână în care ținea telefonul mobil pentru a-l împiedica să scoată cartela, Teșcureanu Ion fiind silit a se retrage în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, fiind urmat de către Ceresău Iurie, care în tot acest timp îl ținea pe Teșcureanu Ion de mână încercând să-i ia telefonul. Drept răspuns, Teșcureanu Ion aflându-se deja în microbus aplica în direcția lui Ceresău Iurie lovituri haotice cu mâna liberă pentru a se elibera de acesta, ca rezultat ultimul a primit vătămări medii, iar trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0.3, telefonul mobil fiind restituit părții vătămate Ciotu Petru.

Prin urmare, a fost dovedit incontestabil că Teșcureanu Ion prin exces de putere, chiar fiind și prezența unei încălcări contravenționale așa cum a apreciat instanța, l-a deposedat pe Ciotu Petru de telefonul său și s-a retras în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, fără a fi silit de cineva, pentru a extrage cardul de memorie. Ceresău Iurie l-a urmărit și l-a apucat de telefonul mobil, cerându-i polițistului Teșcureanu Ion să-l restituie, fără a-l ataca cu violență, și atunci Teșcureanu Ion nu în scop de apărare, deoarece atacul n-a existat, dar în scopul de a rămâne în posesia telefonului pentru a-și realiza intenția de ștergere a înregistrării video, l-a lovit pe Ceresău Iurie în față în

regiunea ochiului de mai multe ori, inclusiv cu piciorul încălțat peste piciorul victimei.

Nu a putut fi acceptat faptul, că Ceresău Iurie a intervenit fără motiv între conflictul lui Ciotu Petru cu polițistul Teșcureanu Ion. Polițistul ca agent constator a întreprins acțiuni ilegale care îi afectau direct drepturile lui Ceresău Iurie ca proprietar al camionului condus de Ciotu Petru, iar solicitarea explicațiilor referitor la o anumită soluție adoptată de Teșcureanu Ion ca agent constator nu constituie ilegalitate. Teșcureanu Ion a acționat în exercițiul funcției ca agent al statului, fapta n-a comis-o ca persoană privată, pe bază de relații personale. Polițistul Teșcureanu Ion era în drept a aplica forța fizică doar când sunt întrunite cerințele legii și din momentul aplicării nejustificate a forței asupra lui Ceresău Iurie, ultimul este plasat în câmpul de aplicabilitate a art. 166¹ alin. (1) Cod penal ca victimă.

Totodată, toate probele indicate supra a confirmat cu certitudine vinovăția inculpatului Teșcureanu Ion și în baza art. art. 328 alin. (1) și 152 alin. (1) Cod penal. În acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, adică *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.*

Cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului de la vătămare medie intenționată la cea din imprudență, instanța de apel a conchis, că în cazul survenirii unor consecințe sub formă de vătămări medii pentru persoana supusă maltratării de către un agent al statului, suntem în prezența concursului ideal de infracțiuni.

Argumentele procurorului apelant sunt întemeiate și urmează a fi admise, or, aprecierea instanței de judecată nu este una certă când a utilizat formulări despre probabilitate referitor la atitudinea psihică a persoanei față de consecințe. Fapta de cauzare a vătămărilor corporale medii din imprudență are altă formă, dar în situația dată, când Teșcureanu Ion a aplicat intenționat loviturile în direcția lui Ceresău Iurie, suntem în prezența componentei prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal. Reieșind din circumstanțele cazului, aplicarea loviturilor repetate în față și ochi, confirmate prin prezența edemului țesuturilor moi și echimoză pe față din dreapta, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Componenta de cauzare a vătămărilor medii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal a fost dovedită prin rapoartele de expertiză medico-legală nr. 17 din 27 mai 2014 și

nr. 13813 din 02 iulie 2014, conform cărora la examinarea lui Ceresău Iurie s-a constatat traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă. Trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3, pe stânga acuitatea vederii este 1,0. Din cuvinte: până la trauma din 13 ianuarie 2014 vederea la ambii ochi era la același nivel, confirmat prin adeverința medicală nr. 483 din 20 decembrie 2010. Conform ordinului MS RM nr. 1257 din 07 noiembrie 2013, scăderea vederii de la 1,0 la 0,3 a provocat o incapacitate permanentă de muncă în volum de 15%. Leziunile corporale lui Ceresău Iurie au fost cauzate de la acțiunea traumatică a unui (or) corp (uri) dur-contodent (e) sau la lovirea cu regiunea vătămată de un așa corp, obiect care „conform punctului 67 și 70 a Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămări corporale” în ansamblu se califică ca medii, corespund vechimii și circumstanțelor stabilite.

Instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului Teșcureanu Ion și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de judecată, calificând acțiunea criminală a lui Teșcureanu Ion de depozitare a părții vătămate Ciotu Petru de telefon ca contravenție, a stabilit eronat faptele, în inexistența infracțiunii, n-a luat în considerație mai multe probe la adoptarea soluției, în special declarațiile părții vătămate.

Teșcureanu Ion, fiind persoană publică, era în drept potrivit art. 20 lit. d), art. 25 alin. (5) pct. 2), art. 28 alin. (1) lit. g) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 427 și 429 Cod contravențional, să ridice anumite obiecte sau documente care ar avea importanță pentru cauză, în temeiul unei ordonanțe întemeiate, cu încheierea unui proces-verbal. Totodată, în ședința instanței de apel cu certitudine s-a constatat, că inculpatul a săvârșit intenționat acțiuni ce exced din limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, și în timp ce conducătorul auto Ciotu Petru îi înregistra video acțiunile cu telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830”, Teșcureanu Ion, fără vre-un temei legal, i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna părții vătămate Ciotu Petru și s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și a nimicit înregistrarea video, toate pentru a nimici dovezile despre comportamentul său. După intervenirea proprietarului telefonului și a martorilor oculari ai acestor acțiuni Ceresău Iurie și Ceresău Gheorghe, telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830” a fost restituit lui Ciotu Petru.

Aceste constatări au fost dovedite prin declarațiile lui Ciotu Petru, ale martorilor oculari Ceresău Iurie, Ceresău Gheorghe și înregistrarea video din care se aud clar

cuvintele lui Ceresău Iurie: “dă telefonul”. Prin procesul-verbal de ridicare și tabelul foto din 13 ianuarie 2014, este dovedit că Ciotu Petru a dispus de un telefon mobil de model „Samsung GTS 5830”, de culoare neagră, care a constituit obiectul acțiunilor criminale.

Conform actului de învinuire, ca consecință a acțiunilor inculpatului Teșcureanu Ion, drepturilor persoanei fizice și intereselor publice s-a cauzat daună considerabilă, exprimată în lezarea gravă a dreptului cet. Ciotu Petru la proprietate, fiind deposedat de bunul său apreciat cu prețul de 3400 lei și a fost compromis prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion.

Instanța de judecată a reținut că scopul acțiunilor lui Teșcureanu Ion a fost de a scoate cârdul de memorie și a nimici înregistrarea video. Aici, nu trebuie de reieșit din durata de timp pentru care Ciotu Petru a fost deposedat de telefonul său, dar este necesar de apreciat fapta lui Teșcureanu Ion ca infracțiune, deoarece a acționat total ilegal, intenționat și-a depășit limitele drepturilor în interes personal, pentru a-și ascunde acțiunile sale abuzive. Tot aici, este important a se accentua că telefonul luat cu forța de la proprietarul Ciotu Petru nu i-a fost restituit de inculpat de bună-voie, dar a fost luat când au intervenit martorii oculari ai acestor acțiuni Ceresău Iurie și Ceresău Gheorghe. Bunul care a constituit obiectul acțiunilor inculpatului este telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830”, care este cu o valoare de 3400 lei și este esențială pentru partea vătămată.

Cu referire la cauzarea daunelor considerabile intereselor publice, instanța de apel a statuat că, potrivit actului de învinuire, intereselor publice s-a cauzat daună considerabilă, exprimată în faptul că a fost compromis prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion.

Instanța de apel a statuat, că la 27 iunie 2017, Curtea Constituțională a pronunțat hotărârea privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal (sesizările nr. 113g/2016 și 8g/2017). În așa mod, Curtea Constituțională a admis parțial excepțiile de neconstituționalitate și a declarat neconstituțional textul „ intereselor publice sau” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985 - XV din 18 aprilie 2002. Totodată, Curtea a recunoscut constituțional textul „dacă aceasta a ocular cauzat daune în proporții considerabile [...] drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985- XV din 18 aprilie 2002, în măsura în care gradul lezării se evaluează prin raportare la limitele care se încadrează între daunele în proporții mici și daunele în proporții mari.

Așadar, instanța de apel a considerat că, din învinuirea în baza art. 328 alin. (1) Cod penal urmează a fi excluse sintagmele „și intereselor publice” și „și a fost compromis prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion”.

Reieșind din cele relatate, instanța de apel a conchis, că acțiunile infracționale săvârșite de inculpatul Teșcureanu Ion, exprimate în deposedarea cet. Ciotu Petru de telefon, sunt de un pericol social sporit, depășesc limitele unei contravenții, sunt prevăzute de legea penală, au fost comise cu vinovăție și sunt pasibile de pedeapsă penală.

Apreciind probele pe cauză, declarațiile inculpatului, părților vătămate, martorilor, materialele din dosar din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și luând în considerație cele menționate mai sus, instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului următoarele:

Inculpatul Teșcureanu Ion, deținând funcția de inspector inferior patrulare rutieră al plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești a Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, numit în această funcție prin ordinul nr. 2 ef. din 05 martie 2013 al inspectorului general-șef și fiind, astfel, conform art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, deoarece este funcționar public cu statut special, având conform art. 20 lit. d), art. 25 alin. (5) pct. 2), art. 28 alin. (1) lit. g) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 427 și 429 Cod contravențional drepturi și împuterniciri să constate contravenții, să exercite drepturile ce rezultă din procedura contravențională în cazul în care polițistul exercită funcția unei respectivă în cadrul procesului, dacă este necesar să se ridice anumite obiecte sau documente care ar avea importanță pentru cauză și dacă se cunoaște exact locul și persoana la care se află, angajatul cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne efectuează, în temeiul unei ordonanțe întemeiate, ridicarea lor, în cazul contravențiilor aflate în competență, organul de constatare a contravențiilor, dacă există temeiuri de a efectua percheziția corporală sau ridicarea, poate ridica obiectele și documentele care au importanță pentru cauză, care se află în hainele, în alte lucruri ale persoanei sau pe corpul ei, în cazul ridicării obiectelor și documentelor se încheie procesul-verbal, copia de pe procesul-verbal se înmânează, contra semnătură, persoanei la care se referă sau reprezentantului ei legal, fiindu-i interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte, a săvârșit intenționat acțiuni care depășesc în mod vădit

limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele circumstanțe,

Astfel, la 13 ianuarie 2014, aproximativ la orele 15.30, Teșcureanu Ion, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, a stopat camionul de model „Mercedes Benz 416”, cu n/î xxxxx, condus de cet. Ciotu Petru.

După verificarea actelor conducătorului auto și a faptului corespunderii mijlocului de transport parametrilor de greutate, constatînd contravenția prevăzută de art. 240 alin. (2) Cod contravențional în acțiunile cet. Ciotu Petru a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. în timp ce conducătorul auto Ciotu Petru înregistra video acțiunile agentului constatator Teșcureanu Ion cu telefonul mobil "Samsung Ace GTS 5830" acesta, ilegal, tară vre-un temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mîna cet. Ciotu Petru și s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cârdul de memorie și a nimicit înregistrarea video. După intervenirea proprietarului telefonului și a martorilor oculari ai acestor acțiuni Ceresău Iurie și Ceresău Gheorghe, telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830” a fost restituit lui Ciotu Petru. Ca rezultat al acestor acțiuni comise de Teșcureanu Ion, drepturilor persoanei fizice s-a cauzat daună considerabilă, exprimată în lezarea gravă a dreptului cet. Ciotu Petru la proprietate, fiind deposedat de bunul său apreciat cu prețul de 3000 lei.

Tot el, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflîndu-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, după ce ilegal l-a deposedat pe conducătorul auto Ciotu Petru de telefonul mobil "Samsung Ace GTS 5830" cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cârdul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului Ceresău Iurie de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mîna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei Ceresău Iurie, cauzîndu-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 17 din 27 mai 2014 și nr. 138 „D” din 02 iulie 2014 vătămări medii și deteriorîndu-i încălțămîntea. Ca rezultat al acestor acțiuni cet. Ceresău Iurie i s-au cauzat dureri și suferințe fizice și psihice prin traumarea ochiului drept care a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3, traumarea gambei drepte, crearea sentimentului de teamă și umilință.

Tot el, la 13 ianuarie 2014, aproximativ la orele 15.30, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflîndu-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, după ce ilegal l-a deposedat pe

conducătorul auto Ciotu Petru de telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830” cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cârdul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului Ceresău Iurie de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei Ceresău Iurie, cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 17 din 27 mai 2014 și nr. 138 „D” din 02 iulie 2014 vătămări medii sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3.

Acțiunile inculpatului Teșcureanu Ion pe deplin se încadrează în prevederile art. 166' alin. (1) Cod penal - tratament inuman și degradant, adică cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică, art. 152 alin. (1) Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă și art. 328 alin. (1) Cod penal - săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Totodată, instanța de apel a constatat intervenirea circumstanțelor care condiționează încetarea procesului penal în privința inculpatului Teșcureanu Ion, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pe art. art. 152 alin. (1), 328 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Sanțiunea art. 152 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Sanțiunea art. 328 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1150 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Infracțiunile prevăzute de art. art. 152 alin. (1), 328 alin. (1) Cod penal, conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, se consideră infracțiuni mai puțin grave.

Instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului, că acesta a comis infracțiunile la data de 13.01.2014. La momentul examinării cauzei în instanța de apel au expirat mai mult de 5 ani din momentul săvârșirii acțiunilor infracționale de către inculpatul Teșcureanu Ion, adică din luna ianuarie 2014.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art. 275 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile: a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ciobanu Gheorghe în numele inculpatului, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești contestate, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Teșcureanu Ion, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

Cu referire la capătul de acuzare prin care inculpatul Teșcureanu Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 (1) Cod penal.

- infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor legale victimei (părții vătămate).

Însă, concluziile instanței de apel sunt combătute direct și nemijlocit prin probatoriul cauzei, din care rezultă că telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830” aparținând părții vătămate Ciotu Petru - nu a fost nici deteriorat, nici sustras, respectiv nu poate merge vorba despre producerea unor daune, cu atât mai mult a daunelor considerabile.

Astfel, în cursul examinării cauzei în prima instanța și în instanța de apel s-a stabilit cu certitudine că pretinsa partea vătămată Ciotu Petru nu a fost deposedată de către inculpat de telefonul său mobil, ceea ce se confirmă chiar prin conținutul plângerii lui Ciotu Petru depusă imediat după producerea incidentului în adresa procuraturii r-lui Sîngerei, unde Ciotu Petru a menționat expres: *”telefonul mobil din mâna polițistului l-a luat*

Ceresău. Careva defecțiuni telefonul nu prezintă ”;

- faptul recuperării telefonului de către pretinsa parte vătămată rezultă și din alte probe administrate în cadrul examinării cauzei și este reflectat expres chiar în decizia recurată: *”După intervenirea proprietarului telefonului și martorilor oculari ai acestor acțiuni Ceresău Iurie și Ceresău Gheorghe, telefonul mobil „ Samsung Ace GTS 5830 ” a fost restituit lui Ciotu Petru ”;*

- potrivit concluziilor precitate a instanței de apel, costul telefonului mobil de care se pretinde că a fost deposedat Ciotu Petru este de 3400 lei (această sumă figurând și în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu). În context, este de menționat că în mod arbitrar în decizia recurată instanța de apel menționează și suma de 3000 lei.

Însă, în lista probelor pe care instanța de apel și-a întemeiat decizia recurată se regăsește certificatul de cost eliberat de SRL "Terra Digital" din care rezultă că costul telefonului mobil de model „Samsung Ace GTS 5830” nou în ianuarie 2014 era de 2000 lei, iar a unui fost în folosință 1000 lei (Vol. I, f.d. 69). Alte probe care ar confirma costul telefonului mobil în sumă de 3000 lei sau 3400 lei - la materialele cauzei nu există.

Respectiv, concluzia instanței de apel precum că costul telefonului mobil este de 3000 lei sau de 3400 lei este lipsită de vreun suport factologic, mai mult decât atât probele administrate la caz atestă cu tot alt preț al telefonului de modelul respectiv fost în folosință, preț care este cu mult mai mic decât suma invocată arbitrar de Ciotu Petru;

- în aceiași ordine de idei, este important de menționat că de către partea acuzării nu a fost dovedit nicidecum că pretinsa daună cauzată părții vătămate Ciotu Petru are caracter considerabil pentru ultimul, în concordanță cu prevederile art. 96 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală și art. 126 alin. (2) Cod penal. Analogic, și în decizia recurată lipsește vreo argumentare la acest capitol;

- un alt aspect esențial în contextul analizat, este concluzia eronată a instanței de apel în ceea ce privește existența în fapta inculpatului Teșcureanu Ion a laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, care este caracterizată prin intenție.

Or, potrivit materialelor cauzei nu a fost dovedită pretinsa intenție al inculpatului de a distruge sau de a sustrage telefonul mobil de la partea vătămată Ciotu Petru.

Prin urmare, concluzia instanței de apel privind săvârșirea de către Teșcureanu Ion a infracțiunii prevăzute art. 328 alin. (1) Cod penal este contrară legii, deoarece fapta imputată lui Teșcureanu Ion nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii (lipsește latura subiectivă și lipsește dauna (cu atât mai mult dauna considerabilă));

Cu referire la capătul de acuzare prin care inculpatul Teșcureanu Ion a fost recunoscut

vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

- la adoptarea deciziei recurate, instanța de apel a pus la baza acesteia doar declarațiile părților vătămate și a martorilor care au fost depuse la examinarea cauzei în prima instanță.

Declarațiile suplimentare ale părților vătămate și ale martorilor audiați în instanța de apel (în special, răspunsurile la întrebările adresate persoanelor audiate de către partea apărării) nu au fost luate în considerație și nu au fost reflectate în decizie;

- toate declarațiile persoanelor audiate în instanța de apel conform prevederilor art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală (a se vedea Vol. 111 f.d. 170-175, 201-202, f.d. 203-204, f.d. 205-206, f.d.207-209, f.d. 210-211) nu au fost verificate, în condițiile când în decizia recurată nu este menționat nimic despre aceste declarații.

De aici rezultă că probatoriul pe care instanța de apel și-a întemeiat soluția privind stabilirea vinovăției și condamnarea inculpatului Teșcureanu Ion pentru toate capetele de acuzare (art. 328 alin. (1), art. 166¹ alin. (1) și art. 152 alin. (1) Cod penal) - este același probatoriu pe baza căruia prima instanță a adoptat soluția de achitare a inculpatului pe capătul de acuzare conform art. 166¹ alin. (1) Cod penal și soluția de încetare procesului penal pe capetele de acuzare conform art. 328 alin. (1) și art. 157 Cod penal, or declarațiile suplimentare depuse de părțile vătămate și martori în instanța de apel nu au fost luate în considerație și nu au fost reflectate în decizia recurată, pentru ca să poată fi evaluate de către instanța ierarhic superioară;

- în calitate de probe care dovedesc vinovația inculpatului Teșcureanu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut doar declarațiile părților vătămate Ceresău Iurie și Ciotu Petru, precum și declarațiile martorului Ceresău Gheorghe, în pofida faptului că prin declarațiile martorilor Petrov Vasile, Harea Iurie, Țurcanu Vitalie, Chistol Alexandru și Boldu Sergiu rezultă cu certitudine că inculpatul Teșcureanu Ion nu a aplicat careva lovituri părții vătămate Ceresău Iurie, era calm, ședea pe scaun și întocmea procesul-verbal. Ceresău Iurie era foarte agresiv, îl amenința pe Teșcureanu Ion că *"va avea dosar penal și că are oameni la Chișinău"*, Ceresău Iurie nu acuza careva dureri, nu au fost strigate de chemare în ajutor, nu șciopăta, nu ținea mâna la ochi, ochiul nu lăcrima, nu a comunicat despre faptul că cineva i-ar fi aplicat lovituri, doar nu era de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție.";

- astfel, instanța de apel într-un mod selectiv a reținut probele pe caz, probele favorabile părții acuzării fiind luate în considerație, iar probele favorabile părții apărării

fiind integral ignorate, nesupuse analizei și aprecierii corespunzătoare.

Or. declarațiile martorilor Petrov Vasile, Harea Iurie, Țurcanu Vitalie și Chistol Alexandru (care sunt martorii oculari prezenți la fața locului și în fața cărora au derulat toate evenimentele) confirmă lipsa faptei infracționale imputate lui Teșcureanu Ion și combat declarațiile părților vătămate (Ceresău Iurie și Ciotu Petru) și a martorului Ceresău Gheorghe;

- totodată, prin decizia recurată instanța de apel a omis să se expună asupra declarațiilor martorului Boldu Sergiu (declarațiile cărui figurează și în lista probelor acuzării) care nu a fost audiat în instanța de apel pe motiv că este plecat peste hotarele țării, însă a fost audiat sub jurământ în prima instanță, iar declarațiile lui au fost cercetate în instanța de apel și date citirii de către apărătorul inculpatului, fapt confirmat prin înregistrarea audio a ședinței de judecată;

- Ceresău Iurie nu a comunicat nimic despre faptul pretinsei aplicării loviturilor de către Teșcureanu Ion nici polițiștilor Harea Iurie și Petrov Vasile sosiți la fața locului, în baza chemării efectuate la serviciul „902” de către părțile vătămate .

Or, și Harea Iurie și Petrov Vasile au declarat instanței de judecată că: "nici Ceresău Iurie, nici altcineva din cei prezenți nu au comunicat despre aplicarea violenței asupra lor și nu au observat la ei careva urme vizibile de violență ”;

- potrivit declarațiilor martorului Ceresău Gheorghe depuse în instanța de apel (declarații care nu se regăsesc în decizia recurată, dar sunt fixate în procesul-verbal al ședinței de judecată) acesta a declarat: "... eu nu am văzut ca Teșcureanu Ion să aplice, am văzut doar că îl împingea " (a se vedea Vol. III f.d. 205-206). Respectiv, instanța de apel urma să facă distincție între fapta de "a împinge " și fapta de "a aplica lovituri".

Totodată, potrivit declarațiilor părții vătămate Ciotu Petru depuse în instanța de apel (declarații care nu se regăsesc în decizia recurată, dar sunt fixate în procesul-verbal al ședinței de judecată) acesta a declarat "... eu, nemijlocit, nu am văzut cum a fost lovit Ceresău Iurie de Teșcureanu Ion, eu am povestit din spusele lui Ceresău Iurie... " (a se vedea Vol. III f.d. 208 (verso)).

Cu toate acestea, instanța de apel a considerat declarațiile lui Ceresău Gheorghe și a lui Cioru Petru ca fiind suficiente în vederea stabilirii vinovăției inculpatului Teșcureanu Ion;

- la soluționarea apelului instanța de apel a omis să se pronunțe asupra motivelor invocate în apelul declarat de inculpatul Teșcureanu Ion, astfel admitând o eroare de drept esențială.

Astfel, în cerere de apel declarată de către inculpatul Teșcureanu Ion împotriva sentinței primei instanțe s-a invocat că *"prin raportul de expertiză medico-legală nr. 138D din 02.07.2014 nu s-a răspuns clar la întrebările adresate, nu s-a constatat dacă scăderea acuității vederii la Ceresău Iurie putea fi până la data de 13.01.2014, precum și dacă există legătură causală între pierderea vederii și presupusa fapta"*. Totodată, s-a remarcat faptul că *"prin ordonanța de dispunere expertizei medico-legale suplimentare din 24.06.2014 s-a solicitat soluționarea întrebărilor la o examinare corporală suplimentară a cet. Ceresău Iurie, însă aceasta a fost ignorat de către expert la efectuarea expertizei suplimentare, ultimul expunându-se doar în baza raportului de expertiză medico-legală primară"*. Însă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestor motive, ignorând circumstanțe esențiale pentru aprecierea justă și obiectivă a cazului.

De asemenea, în apelul inculpatului Teșcureanu Ion s-a invocat că *"potrivit înregistrărilor video și declarațiilor martorilor oculari administrate în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că Ceresău Iurie la data de 13.01.2014 nu a acuzat careva dureri, careva urme pe părțile vizibile ale corpului la Ceresău Iurie nu au fost observate, ultimul nu se ținea cu mâina la ochi, nu șchiopata și nu a comunicat că ar fi fost maltratat (avându-se în vedere înregistrările video din data de 13.01.2014 și declarațiile martorilor Petrov Vasile, Harea Iurie, Țurcanu Vitalie, Chistol Alexandru și Boldu Sergiu), iar în concluzie este imposibil ca o persoană căreia îi sunt cauzate leziuni corporale medii, să nu acuze careva dureri după cauzarea leziunilor și să nu rămână vreoa urmă "*. Însă instanța de apel nu s-a expus nicidecum asupra acestui argument.

În același timp, instanța de apel nu s-a expus nici cu privire la argumentul invocat în apelul inculpatului Teșcureanu Ion că *"declarațiile părții vătămate Ceresău Iurie și Ciotu Petru, precum și a martorului Ceresău Gheorghe urmează a fi apreciate critic, deoarece aceste declarații sunt date în interesul lor și poartă un caracter tendențios, între depoziții există divergențe însemnate, care confirmă că declarațiile nu sunt veridice. Mai mult, prin probele acuzării (declarațiile martorilor Petrov Vasile, Harea Iurie, Țurcanu Vitalie, Chistol Alexandru și Boldu Sergiu) sunt infirmate declarațiile părților vătămate. "*;

Cu referire la capătul de acuzare prin care inculpatul Teșcureanu Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 ain. (1) Cod penal.

- la capitolul cercetării circumstanțelor cazului sub aspectul săvârșirii de către inculpatul Teșcureanu Ion a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal - instanța de apel s-a bazat doar pe declarațiile părților vătămate (Ciotu Petru și Ceresău Iurie) precum și a martorului Ceresău Gheorghe, declarațiile inculpatului Teșcureanu Ion și a martorilor Petrov Vasile, Harea Iurie, Țurcanu Vitalie, Chistol Alexandru și Boldu Sergiu

(care combat faptul aplicării de către Teșcureanu Ion lui Ceresău Iurie a loviturilor) nefiind luate în considerație de către instanța de apel fără vreo argumentare;

- instanța de apel nu a reflectat în decizia recurată concluzia din raportul de expertiză medico-legală nr. 13813 din 02.07.2014, unde expertul a indicat că leziunile depistate au fost suportate *"posibil în termenul și în circumstanțele indicate"*, astfel timpul cauzării/suportării leziunilor de către partea vătămată nefiind stabilit cu certitudine.

Totodată, instanța de apel a ignorat faptul că potrivit rapoartelor de expertiză, expertul *"din cuvinte"* a apreciat că vederea la ambii ochi la partea vătămată Ceresău Iurie era la același nivel până la data de 13.01.2014, astfel rezultă că expertul nu a constatat pe baza documentelor aceasta circumstanță, dar s-a limitat doar la declarațiile lui Ceresău Iurie, ultimul având interesul evident de a da anume astfel de declarații;

- în același timp, la baza concluziei expertului a fost pusă în mod ilegal adeverința medicală nr. 483 din 20.12.2010, însă acest act nu putea fi reținut pe motiv că era valabil doar 3 ani din momentul eliberării, adică până la data de 20.12.2013, pe când presupusa faptă infracțională a avut oc la data de 13.01.2014.

Prin urmare, expertul nu era în drept să se conducă de adeverința medicală nr. 483 din 20.12.2010, deoarece conform art. 68 din Regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, prevede că *"medicul legist, la constatarea caracterului și duratei bolii sau a dereglării sănătății cauzate de vătămarea corporală, reiese din datele medicale obiective, inclusiv concretizate în cadrul efectuării expertizei"*;

- de asemenea, instanța de apel a trecut cu vedere faptul că prin raportul de expertiză medico-legală nr. 138 D din 02.07.2014 nu s-a răspuns clar la întrebările adresate, nu s-a constatat dacă scăderea acuității vederii la Ceresău Iurie putea fi până la data de 13.01.2014, precum și dacă există legătură cauzală între pierderea vederii și presupusa faptă;

- prin ordonanța de dispunere a expertizei medico-legale suplimentare din 24.06.2014 s-a solicitat soluționarea întrebărilor la o examinare corporală suplimentară a cet. Ceresău Iurie, însă această solicitare a fost ignorată de către expert la expertiza suplimentară, expunându-se doar în baza raportului de expertiză medico-legală primară;

- concluzia instanței de apel despre stabilirea vinovăției inculpatului Teșcureanu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal este bazată pe constatarea arbitrară și eronată precum că partea vătămată a suferit pretinse leziuni corporale anume ca urmare incidentului din data de 13.01.2014, și precum că ar exista pretinsa legătură cauzală între fapta inculpatului Teșcureanu Ion și urmările

prejudiciabile survenite în forma de vătămare medie a intergității corporale.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Ciobanu Gh. în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referințe:

- procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatului;

- partea vătămată Ceresău Iurie, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, ținând cont de opiniile expuse în referințe, prin care s-a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele ce urmează.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

În conformitate prevederile cu art. 414 Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța verifică declarațiile și probele examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea lor în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal atestă că, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. Verificarea probelor constă în analiza

probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru aflarea adevărului în cauză.

Potrivit legislației în vigoare, în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță, prin apel, se transmit instanței de apel: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis.

În urma verificării materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit relevă că în speță, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul condamnării lui Teșcureanu Ion în baza art. art. 166¹ alin. (1), 328 alin. (1) și 152 alin. (1) Cod penal, solicitând rejudecarea cauzei respective, casarea hotărârilor instanțelor de fond și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, indicând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Examinând argumentele recursului prin prisma temeiului de casare invocat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acesta și-a găsit confirmare în speța dedusă judecății, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din considerentele ce urmează.

Așadar, instanța de apel stabilind vinovăția inculpatului Teșcureanu Ion în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, a menționat că: *„Astfel, la 13.01.2014, aproximativ la orele 15:30, Teșcureanu Ion, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe oaie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, a stopat camionul de model „Mercedes Benz 416”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, condus de cet. Ciotu Petru.*

După verificarea actelor conducătorului auto și a faptului corespunderii mijlocului de transport parametrilor de greutate, constatând contravenția prevăzută de art. 240 alin. (2) Cod contravențional în acțiunile cet. Ciotu Petru a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție.

În timp ce conducătorul auto Ciotu Petru înregistra video acțiunile agentului constatator Teșcureanu Ion cu telefonul mobil "Samsung Ace GTS 5830 " acesta, ilegal, fără vre-un temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet. Ciotu Petru și s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și a nimicit înregistrarea video.

După intervenirea proprietarului telefonului și a martorilor oculari ai acestor acțiuni Ceresău Iurie și Ceresău Gheorghe, telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830” a fost restituit lui

Ciotu Petru. Ca rezultat al acestor acțiuni comise de Teșcureanu Ion, drepturilor persoanei fizice s-a cauzat daună considerabilă, exprimată în lezarea gravă a dreptului cet. Ciotu Petru la proprietate, fiind deposedat de bunul său apreciat cu prețul de 3000 lei.”

În motivarea concluziei sale, instanța de apel a indicat că „este important a se accentua că telefonul luat cu forța de la proprietarul Ciotu Petru nu i-a fost restituit de inculpat de bună-voie, dar a fost luat când au intervenit martorii oculari ai acestor acțiuni Ceresău Iurie și Ceresău Gheorghe. Bunul care a constituit obiectul acțiunilor inculpatului este telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830”, care este cu o valoare de 3400 lei și este esențială pentru partea vătămată ” (f.d. 239 verso, vol. III).

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel indică două sume diferite privind costul telefonului mobil de care se pretinde că a fost deposedat Ciotu Petru - 3400 lei (această sumă figurând și în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu) și 3000 lei.

Totodată, instanța de recurs statuează că, potrivit certificatului de cost, anexat la materialele cauzei, eliberat de SRL „Terra Digital”, rezultă că costul telefonului mobil de model „Samsung Ace GTS 5830”, nou, în ianuarie 2014 era de 2000 lei. Alte probe care ar confirma costul telefonului mobil de 3000 lei sau 3400 lei, nu există la materialele cauzei.

Deasemenea, Colegiul reține că, în cursul examinării cauzei în instanța de apel s-a stabilit că, Ciotu Petru nu a fost deposedat de către inculpat de telefonul său mobil, or însăși instanța de apel stabilind fapta indică „...fără vre-un temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet. Ciotu Petru și s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul **cu scopul de a extrage cardul de memorie și a nimicit înregistrarea video.**”, iar în partea descriptivă a deciziei menționează că „După intervenirea proprietarului telefonului și a martorilor oculari ai acestor acțiuni Ceresău Iurie și Ceresău Gheorghe, **telefonul mobil „Samsung Ace GTS 5830” a fost restituit lui Ciotu Petru.**” (f.d. 239 verso, vol. III).

Mai mult ca atât, acest fapt fiind confirmat și prin conținutul plângerii depusă de Ciotu Petru în care a menționat că „telefonul mobil din mâna polițistului l-a luat Ceresău. Careva defecțiuni telefonu nu prezintă.”

Astfel, Colegiul penal lărgit atrage atenția asupra faptului că, instanța de apel încadrând acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 328 alin. (1) Cod penal, n-a argumentat concluziile sale cu privire la faptul, că în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului acesta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor, deoarece noțiunea de „daune în proporții considerabile”

este clar definită în prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal.

Or, infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor legale ale victimei (părții vătămate).

În continuare, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel stabilind vinovăția inculpatului Teșcureanu Ion în baza art. art. 166¹ alin. (1) și 152 alin. (1) Cod penal, reține aceeași faptă pentru ambele capete de acuzare.

Potrivit, art. 385 alin. (1) pct. 1), 2), 3) Cod de procedură penală, printre altele chestiuni, instanța de judecată la adoptarea sentinței, soluționează următoarele chestiuni în următoarea *consecutivitate*: 1) *dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul*; 2) *dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat*; 3) *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea*.

Instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, ghidându-se de regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1, urma să soluționeze anume consecutiv chestiunile stipulate de art. 385 alin. (1) pct. 1), 2), 3) Cod de procedură penală, însă acest aspect nu a fost elucidat și constatat complet, fapt care a dus la emiterea unei soluții premature ce reiese din examinarea superficială a materialului probator în raport cu circumstanțele cauzei.

Astfel, instanța de apel a trecut cu vederea respectivele aspecte esențiale pentru procesul penal, cu toate că fiind investită cu atribuții de judecarea cauzei conform normelor stabilite pentru prima instanță, în speță după o sentință de achitare în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal și de încetarea în baza art. 157 Cod penal, aceasta urma să analizeze toate aspectele învinuirii înaintate, inclusiv prin prisma problemelor ridicate de partea apărării la etapa judecării în prima instanță.

De asemenea, Colegiul lărgit consideră necesar de menționat că, pentru a cădea sub incidența art. 166¹ alin. (1) Cod penal, tratamentul aplicat victimei trebuie să depășească un anumit „prag de gravitate”. Altfel spus, tratamentul inuman ori degradant constituie nu o simplă „brutalitate”, ci este suficient de grav.

În conformitate cu soluția pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Irlanda vs. Regatul Unit*, prin „tratament inuman” se înțelege acele acte prin care se provoacă victimei leziuni sau suferințe fizice și morale, susceptibili de a-i produce puternice tulburări psihice; prin „tratament degradant” se are în vedere tratamentul care-i provoacă victimei sentimente de teamă, de neliniște și de inferioritate, de natură de a o umili, a o înjosi și, eventual,

de a-i înfrânge astfel rezistența fizică și morală.

Astfel, instanța de apel pronunțând o sentință de condamnare în privința lui Teșcureanu Ion în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal, a omis să se expună care anume acțiuni îndreptate împotriva lui Ceresău Iurie constituie tratament inuman și degradant. Or, potrivit declarațiilor martorului Ceresău Gheorghe date în instanța de apel, acesta a declarat „Teșcureanu Ion l-a împins pe Ceresău Iurie în față, eu am venit din spatele microbusului și am văzut cum Teșcureanu Ion îl împingea cu mâna în față pe Ceresău Iurie. Careva lovituri din partea lui Teșcureanu Ion în partea lui Ceresău Iurie nu am văzut.” (f.d. 205 verso, vol. III), precum și a martorului Ciotu Petru, care a indicat „...nu știu câte lovituri i-au fost aplicate lui Ceresău Iurie. Pe Ceresău Iurie l-a bruscat în momentul când mi-a luat telefonul. Eu personal nu am văzut nimic. Din spusele lui Ceresău Iurie acesta mi-a zis că Teșcureanu Ion l-a lovit la ochi și la picior.” (f.d. 208 verso, vol. III).

Totodată, analizând decizia recurată, Colegiul constată că, instanța de apel a omis să se expună asupra următoarelor motive invocate în cererea de apel declarată de către inculpatul Teșcureanu Ion, pe acest capăt de acuzare, și anume:

- prin raportul de expertiză medico-legală nr. 138D din 02.07.2014 nu s-a răspuns clar la întrebările adresate, nu s-a constatat dacă scăderea acuității vederii la Ceresău Iurie putea fi până la data de 13.01.2014, precum și dacă există legătură cauzală între pierderea vederii și presupusa faptă”. Totodată, s-a remarcat faptul că “prin ordonanța de dispunere expertizei medico-legale suplimentare din 24.06.2014 s-a solicitat soluționarea întrebărilor la o examinare corporală suplimentară a cet. Ceresău Iurie, însă aceasta a fost ignorat de către expert la efectuarea expertizei suplimentare, ultimul expunându-se doar în baza raportului de expertiză medico-legală primară;

- potrivit înregistrărilor video și declarațiilor martorilor oculari administrate în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că Ceresău Iurie la data de 13.01.2014 nu a acuzat careva dureri, careva urme pe părțile vizibile ale corpului la Ceresău Iurie nu au fost observate, ultimul nu se ținea cu mâna la ochi, nu șchiopată și nu a comunicat că ar fi fost maltratat (avându-se în vedere înregistrările video din data de 13.01.2014 și declarațiile martorilor Petrov Vasile, Harea Iurie, Țurcanu Vitalie, Chistol Alexandru și Boldu Sergiu), iar în concluzie este imposibil ca o persoană căreia îi sunt cauzate leziuni corporale medii, să nu acuze careva dureri după cauzarea leziunilor și să nu rămână vreo urmă.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Colegiul penal lărgit reamintește că, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (*Suominen v. Finlandei* § 37(2003), *Kuznetsov și alții v. Rusiei* § 85. (2007)).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (*Hirvisaari v. Finlanda*, § 30 (2001)).

Obligația instanței de a motiva sentința, constă în necesitatea de stabilire a adevărului, iar judecătorul să-și formeze convingerea asupra acestui adevăr și că realitatea este conformă convingerilor sale. Totodată obligația motivării este o garanție pentru părți în primul rând, precum și pentru alte persoane care pot cunoaște motivele pentru care judecătorul a pronunțat sentința respectivă. Motivarea este importantă pentru părți în cazul exercitării dreptului de atac a sentinței precum și pentru instanțele superioare, care să o poată verifica din punctul de vedere al legalității și temeiniciei acesteia.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, nemotivarea clară și concisă a soluției pronunțate de către instanța de apel reprezintă prin sine neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel, ce se consideră eroare de drept și este temei pentru recurs.

Astfel, în viziunea Colegiului penal lărgit, erorile procesuale admise de către instanța de apel, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu

prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Ciobanu Gheorghe în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Bălți din 16 octombrie 2019, în cauza penală în privința inculpatului **Teșcureanu Ion Xxxxx**, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Pronunțată integral la **30 iulie 2020**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana

Burduh Victor

Craiu Nicolae